

19. Kun joulu on

Alpo Noponen

Otto Kotilainen

Moderato

mf legato

1. Kun maas' on han - ki - ja jär - vet jääs - sä ja
1. När dri - van täc - ker - båd' sjö och strän - der och

mp sempre pedale

9

sil - mä sam - mu - nut au - rin - gon, kun pääs - ky
so - lens ö - ga ej me - ra ler, när sva - lan

17

pit - kän - on mat - kan pääs - sä ja met - sä au - ti - o,
flyk - tat - till fjär - ran län - der och få - gel - sång - en ej

25

lau - lu - ton, käy läm - min hen - kä - ys tal - vi sääs -
kling - ar mer; en an - de - sus - ning går ge - nom värld -

mf *rit.* *pù rit.* *mf*

34

sä, kun jou - lu on, kun jou - lu on!
 den: "Nu jul är när, nu jul är när!"

2. Ei huolta, murhetta kenkään muista,
 ei tunnu pakkaset tuikeat,
 vain laulu kaikui lasten suista,
 ja silmät riemusta hehkuvat,
 ja liekit loistavat joulupuista
 kun jouluku on, kun jouluku on!

3. On äiti laittanut kystä kyllä,
 hän lahjat antaa ja lahjat saa,
 vaan seimi, pahnat ja tähti yllä
 ne silmiin kalleinna kangastaa;
 siks' mieli hellä on kristityllä,
 kun jouluku on, kun jouluku on!

2. Ej köld och mörker dess röst förkunnar,
 ej stormars dån uti höstlig natt, -
 men sång och jubel ur barnamunnar,
 och klara ögon och glada skratt,
 och ljus som brinna på granens grenar,
 när jul är när, när jul är när!

3. Nu hemmet pyntas för högtidsstunden,
 vi gåvor skänka och gåvor få;
 men krubbans gäst uti middagsblunden
 vårt sinne tjusar mer skönt ändå.
 Den kristne glädes i hjärtegrunden,
 att jul är när, att jul är när!

övers. L. Saxén